

Χερρόνησος

τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἢ ὁ ναὸς ὑπάρχει ἐν τῷ Ἐλαιῶντι.
Τὸ Πρωτεύειον¹ καὶ τὸ ἐν τῇ ἰστανί μινωατικῆν σα-
ραγία πρὸς τὸ λιμενὸν Ἀχιλλείων, ἔνθα ὁ λόγος ἢ
ἢ ἀντικείμενος τοῦ ἱεροῦ Ἑλλήνων ἤρωος ποῦ², εἶναι τὰ
ἀρχαῖα ἐν τῇ εἰσοδῷ τοῦ Ἐλληνιστοῦ, ἀλλὰ ἢ
περικειμένη τῆς Ἐλληνικῆς ἀγῆς ἢ δρῶντος μνη-
μῆα ἢ τῆς ἰωνικῆς διανοῦσης ἐνοσιόληπτα.

Ἡ θρακικὴ χερρόνησος, προερχομένη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
ἐστὶ τῶν ἀρχαίων³, ἐν εἰρήνῃ τοῦ ἰστανίου τοῦ ἐνοσιόλη-
του ἑσπέρου μετὰ τῆς ἰστανίας, καλυπτομένη ὑπὸ τῶν βο-
ρῶν, ἀντιπρόσθεν, ὡς καὶ οἱ ποταμοὶ Θράκης, εἰς τὴν
Ἄσπιν κυρίως οἰκιστῶν, ἀδελφοῦ τῶν ἀσπιν ἡγεμόνων
ἠλθεῖν ἀπὸ τῆς ἰστανίας καὶ ὑπόκειν ἀνδρῶν Ἑλλη-
νῶν, καὶ τοιοῦτος ἀνδείχθη, συμφωνῶν πρὸς τὸν

1. Ὅρα ἐν συγ. 125 ἐν Ἡρόδ. Θ, 46 « ἐν γὰρ Ἐλαιῶντι τῆς χερ-
ρονήσου ἐστὶ Πρωτεύειον λόγος ἢ ἢ ἱεμενὸς περὶ αὐτὸν ».

2. Ἡρόδ. Ε, 94. Δρακ. XVII, 595 « κατὰ δὲ τὴν λιμενίδα ἀ-
πὸ τῆς ἰστανίας ἐν τῇ χερρονήσῳ ἐστὶ Πρωτεύειον. -- Τοῦ μὲν
οὖν Ἀχιλλεῖος ἢ ἱερόν ἐστὶ ἢ μνημῆα ἀπὸ τῆς ἰσ-
τανίας. » καὶ Δρακ. XIII, 600.

3. Ἐστιάδ. Παρυσ. ἐν Διων. 513 « ... ἰστανί δὲ τὴν
κατὰ τὴν ἰστανίαν τῆς ἰστανίας γινώσκουσι μεγάλου καλυπτομένης
ἐν εἰρήνῃ διαπραχέντα τῶν Ἑλληνιστοῦ ἀγορίων
τῆς ἰστανίας τῆς ἑσπέρου » - Δρακ. Α, 49.

Χερρόνησος.

χρησμόν⁴, ὁ τοῦ Κνήχου υἱὸς Μεγιάδου υἱὸς τοῦ
 περιδίου ἐν Μαραθῶν Περσομάχου Μεγιάδου, συνα-
 πομοίεσσι μετὰ πολλῶν ἰσθμίων Ἰωνῶν ἢ τοῦ
 δεσμοῦ ἢ τῷ πολιτικῶν τούτων εὐόλημα ἐν τῇ δι-
 αυθεντήσει τῆς χώρας. Καθὰ δὲ βίβασι Διογένης
 ὁ Λαίρτιος⁵, ὁ δόξαν ἔπεισε τοῦ Ἀθηναίου « καὶ
 τὴν ἐν Ὀραίῃ Χερρόνησον ἀποσυλισάδαι ». Ἐὐλο-
 γε αὐτὴ διείχετο ἐν συνδέσμῳ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων.
 θεωρούντων τὸ μέρος τοῦτο, τὸ διεσπῶν τῶν ἀπὸ Συρῶν
 θαλασσιῶν ὄδων κατὰ τῆς σταδίου αὐτῶν παραδούσ, ὡς
 τὸν ἐποδαιότερον προμαχίνα⁶, ἢ ὡς ἴδιον ἢ ἀναώ-
 σπαστον ἢ κατὰ τὴν γράσιν τοῦ Κουρίου⁷ « ἀπερὸν τὸν
 μέρος τῆς Ἀττικῆς ». Οὗτος ὁ Λισχίνος ἐν τῷ περὶ
 Παραπροβείας (72) γίγναι « ἔλεγον δὲ Χερρόνησον ἡμῶν
 οἱ καίτοι, ἢ οὐκ ἔστιν ὁμοιογενὴς Ἀθηναίων ». Ὁ
 δὲ Δημοδοσίμης, ὅτι ἢ Χερρόνησος ἠπευγίλο ἐν ναλαγίῃσιν

4. Ἡρόδ. VI, 35 ἔνθα ἀναγέρεται ἢ ὁ χρησμός. - Περικλέους
 fr. 20 « Μεγιάδου, ὡς ἔπεισε Χερρόνησον ». - Πausan. VI, 16,
 6, « Ἀνάστημα Μεγιάδου τοῦ Κνήχου, ὅς τὴν ἀρχὴν ἔσχετο
 ἐν Χερρόνησῳ τῇ Ὀραίᾳ πρῶτος ».

5. Διογένης Λαίρτιος I. υπ. 2.

6. Δημοδο. (Περὶ Παραπροβείας) XIX, 327 « καίτοι δὲ χρῆσι-
 μωτέρους τῶν οἰκουμένων, οὐδ' αὖ εἰς ἀπεδείξει τῇ
 πόλει, κατὰ μὲν τῶν Πυλῶν, ἐν θαλάσσῃ δὲ τοῦ Ἐλλησπόντου ».

7. Κουρίου ἑλλ. ἱστορία (μέγαρο. Λόμπου) Τόμ. Ε, σελ. 468. -
 Ξενόφ. Ἑλληνικά Θ, II, 34.

Χερρόνησος.

παρά τοῦ Φηίππου ἢ ἐνέλαθσαν ἐν τούτῳ αἱ σχέσεις.
αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐξέκρινε (κατὰ τὸ 341 π.χ.)
τὸν γνωστόν ἐφοδὸν λόγον « περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ »
καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἐποχὴν τὸν ἄλλο
ἐχθρὸν ἱστὸν Φηίπιον. — Εἶδος δὲ μετὰ τὴν
συμβίβην τῶν Περσῶν εἰς Μικρασίαν ἔσπευσαν οἱ
Ἀθηναῖοι νὰ ἐγκαταστήσωσι φρουράς ἐν τῇ Δηελῷ, ὡς
τῷ ἐπιμαρτοτέρῳ τῆς Χερρονήσου σημείῳ. Κατὰ δὲ ὃ
Πλούταρχος ἀναγράφει, ὁ μὲν Κίμων « ἐξέταρα τὸς
Πέρσας ἢ κρητῶνας τῶν Θρασιῶν πᾶσαν ὑπειώσατο
τῇ πόλει τῆς Χερρόνησου », ὁ δὲ Περικλῆς ἐν τῇ Χερρο-
νήσῳ « οὐ μόνον ἐποίησε Ἀθηναίων χηρίους νο-
ῆσαι ἐν αὐτοῖς τοῖς ποταμοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγέλας δια-
κρίσας ἐρύμασι ἢ προβήμασι ἐν θαλάσσῃ εἰς θαλάσ-
σαν ἀνωλεείχεσε ».

Τὴν δὲ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαιολοῦ τούτου μέρους
οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέτυχον νὰ ἐμπενδύσωσι κατὰ τὰ μέσα
τοῦ τελευτῶν π.χ. αἰῶνος, ἀπ' οὗ ὁ Χάρμης Ἰωαννέτιν ἔ-
πο τῆς Ἀθηναίων κυριαρχίας τῆς Χερρόνησου προσε-
δόντες μετὰ τοῦ γίγνουσιν Κερσοβέλου τοῦ Κόκκου
αἰσ συνδύμην, « ἐνχωρίσατο τοῖς Ἀθηναίοις τὰς ἐν
Χερρονήσῳ πόλεις πᾶν τῆς Καρδίας », ὡς ἱστορεῖ

8. Διόδ. Σικελ. XI, 37. « Ξάνθης δὲ ὁ στρατηγός, ὡς ἐν τῇ
μακρῆς προποσί τῇ πόλει ποιησάμενος εἶπε Δηελὸν
καὶ φρουράς ἐγκαταστήσας... ἀνεμάχην εἰς τὰς Ἀθήνας ».

9. Πλούταρχ. Κίμων 14, 4 ἢ Περικλ. 17.

Χερρόνησος

ἐξήκοντα ἢ ἑξήκοντα βυθόν ἰδρύοντα ἢ δέκοντα ἢ
 ὀκτώκοντα, ὅτι πάντων μάλιστα ἀγαθῶν παρὰ τὸν γέ-
 γονε Χερρόνησος, ἐξέχόμενος ἐν τῇ Φιλιππῶν καὶ
 Ἰωνίου τοῖς παλαιοῖς, τοῖς νόμοις, τῶν ἐλευθέρων,
 καὶ ἱερῶν...».

¶ Χερρόνησος ἐπὶ τῆ βραχὺ διάστημα μετὰ τοῖς Πε-
 γοποννησιακοῖς ποταμοῖς διελίξεται ὑπὸ τοῖς Ἐπαρῆλαι,
 ἄλλ' ὑπὸ τῆ καὶ αὐτὴ εἰς τοῖς Ἀθηναίοις, οἵτινες
 ἐπὶ Ἀριεΐδου εἶχον ἐπιβάλλει τὸν Ἑλλησπόντιον γέγονε
 γόνον, περιγαβαίνοντα τοῖς ἐναλίεσσι αἰσῶν τοῦ Ἑ-
 λλοπόντιον, καὶ παρὰ τῆ Προποντίδα ποταμῶν ἢ γῆρας
 τῶν ἐν Μυρασία Αἰολίδος μετὰ τῆς Τενέδου. Καὶ
 Ἑλλησποντιογενεῖς ἀναγίνονται.

¶ Θρακικὴ Χερρόνησος εἶναι μύθος ἐγδοῦσιν.
 Τα κερπίου χιχιομέλων, ὁ δὲ συνάσκει αἰτῆ μετὰ τῆ
 γοιπῆς Θρακικῆς ἰσθμῶν ἔχει πάλαι ἑσθῆ χιχιομέλων
 διατεχιδεῖς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἀρχαίοις ἀπὸ τοῦ
 Μήγανος νότου ἄχρι τῆς ἐξέως εἰς τῆ Προποντί-
 दा θαλάσσης, περὶ τῆς Παυλίης λεγόμενου τοῦ ἰσχυ-
 ροῦ λείχου. Τὸ εὐμαρτυρῶν τῆς θεσεως ἐσόμενον ἦτο
 ναὶ ναυαγίᾳ αἰτῆ περιήγητον ἢ πεδίον ποταμῶν ἐ-
 πιχειρήσεων ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἀπὸ τῶν ἑλευθέρων
 χρόνων. Ὁ Ἕλληνας βασιλεὺς τῆς Συρίας Ἀντίοχος Γ' ὠ-
 χύρωσε πηχέστερον τούτων¹⁴, ἢν μετὰ τῶν ἐν Μυρασία

14. Ἑλλην. Συριακ. 28 « Χερρόνησός γε ἢ Λυσιμάχεια ἐπιμεγῶς
 ὠχύρου, μέγα (ἴσως ἦν) τὸ ἔργον ἔχοντες ἐπὶ Ρωμαίους».

Χερρόνησος.

Ελληνίδων πόσεων περιέλαβεν εἰς τὸ ἐαυτοῦ κράτος. Παρὰ τῷ Ἀππιανῷ δὲ εὑρίσκωμεν τὴν ἀπομνημονεύουσαν ἀσπίδα¹⁵, ἣν ἔδωκε ὁ Ἀντίοχος εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἐξεγερθέντας διὰ τὴν καλαζηνὴν τῆς Χερρόνησου ἢ ἀγνώστου τῆν ἐγκατάλειψιν αὐτῆς, τὴν δωσάου ὀμίαν, ἀλλὰ τὴν δένδρον τοῦ Ἀντίοχου ἐν Θερμοπύλαις (τὸ 191 π.χ.) ἢ ἐν Διπύῳ, παρεχόμενον ἀποδότως (κατὰ 189 ἔτος) οἱ Ῥωμαῖοι μὲν ἄλλων ἐσαρχῶν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Περσῆς ἐυμένων τὸν Β' εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ διαρκούντος τοῦ κατὰ τοῦ Ἀντίοχου πολέμου¹⁶ ἢ ἀνελέγετο μέρος τοῦ βασιλείου τῆς Περσῆς ἐξ ὅσον ἐξέλατο ἢ δυναστεία τοῦτο, ἐν τῆν δ' ἐπιγραφή τῆς Ἐγελου ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐπι διαμενόντων στρατιῶν τοῦ βασιλείου τοῦτο¹⁷. Κατὰ τὸν πρώτον π.χ. αἰῶνα γδίνοντα, ἔδοθη ὡς ἰδιαιτέρα κληθῆναι εἰς τὸν Ἀγρίππαν.¹⁸

- 15. Ἀππιαν. Συρ. III «ὁ δ' ἐπιπύλατος, Θράκων μὲν τῶν προχόνων αἰτοῦ γενόμενος ἔτε ἢ δ' ἀδωχίας ἐπιπεσοῦσαν, αὐτὸ ἐπὶ οὐκ ἄλλῃ ὢν ἀναγαμβρόντων ἢ Σουιμάχων ἐγείρει».
- 16. Τοῦμ. Ἱστορ. XII, 26 «ἢ τότε τῶν μὲν Ἑυρώπης αὐτῷ [τῷ ἐυμένῃ] προσέδωκεν Χερρόνησον ἢ Σουιμάχων ἢ τὰ προσοροῦντα τοῦτοῦ ἐρύματα ἢ χύρα ἢ Ἀντίοχος ἐῶνχε».
- 17. Le Bas et Waddington Insca. d'Asie Mineure Tom. III σελ. 423 «... Ἐφραμῶν τῆς Χερρόνησου ἢ τῶν κατὰ τῶν Θράκων πόσεων».
- 18. Συρ. Κατ. Ρωμ. Ἱστορ. LII, 29 «καὶ Χερρόνησος ἢ πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ οὐκ οἶδα ὅπως εἰς τὸν Ἀγρίππαν ἐγδοῦσα».

Χερρόνησος.

Πρότερον ἐπι τῶν διαδόχων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ
Χερρόνησος μετὰ τῆς λοιπῆς Θρακῆς περιήχθη εἰς τὸν
Λυσίμαχον (Δεξιπποῦ τὰ μετ' ἡμῶν fr. 1 - Φωτίου coll. 82).

Γονιμοτάτη ἢ Θρακική Χερρόνησος, ἢ ἡ εὐγορία
ἐφαίρεται καὶ ἐν τῷ δράματι «Ἐυάβη» τοῦ Εὐ-
ριπίδου¹⁹, ὁ δὲ Ξενοφῶν περὶ τῆς εὐγορίας ἢ τοῦ
λεϊχισμοῦ τῆς Χερρόνησου ὑπὸ τοῦ Σεμεγγίδα ιστορεῖ²⁰
μετὰ τῆς ἰδιαίουσιν αὐτῷ χάριτος ἢ αὐτοῦσιν αὐτῶν:
« Ἦν ναλαμῶσιν πόρως μὲν ἔνδεμα ἢ δῶματα ἔχου-
σαν, χώραν δὲ παμφερῶσιν ἢ ἀρίστων οὖσαν, νε-
μαιμένην δέ... ἐλείχθη, κατὰ μῆνη δειχῶν τοῖς στρατιώ-
ταις τὸ χωρίον ἢ ἀεὶ ὑποσχομένης δῶσιν τοῖς
πρώτοις ἐυλεχίαισιν ἢ τοῖς ἄλλοις ὡς ἱμαῖοι εἶεν
ἄλλοι ἀσπλήσει τὸ λείχος, ἀφάμενος ἀπὸ ἡμετέρου χρόνου,
πρὸ ὀπίρως. Καὶ εὐσέησεν ἄλλος τοῦ λείχου ἔνδεμα
μὲν πόρως, πολλοὺς δὲ γυνῆας, κορμῶν δὲ μάχαδιν γῆν
σπόρμον, κορμῶν δὲ ἀεὶ λευμένων, αἰμαροῦσιν δὲ καὶ
σαγμαῶσιν ἢ ἀεὶ ἀντοδοσῶσιν ἰλίνεσι ». Τοιαύτη ἦτο
ἢ Θρακία Χερρόνησος, τῆς ὁμοίως οἱ ναλομοὶ παρέ-
μενον προσηγμένοι τοῖς Ἀθηναίοις ἢ ὅτε ὁ Ἀρκεσίδητος
προήγαγεν εὐρὸς τὸ Βυζάντιον εἶχεν μετ' αὐτοῦ ἐπιπύ-
ρους πάντας τοὺς Χερρονησίους²¹.

19. Εὐριπ. Ἐυάβη σ. 8-9

20. Ξενοφ. Ἐλλ. Γ, 6, 9-10. - Λυσίμαχ. Κασσάνδρα σλ. 533-534.-

21. Ξενοφ. Ἐλλ. Α. 3. 10, « πρὸς τὸ Βυζάντιον ἦμεν ἔ-
χων Χερρονησίους ἀνδραῖς ἢ αὐτὸς Θρακῆς στρατιώταις ».